

Говор предсједавајућег Дома народа Парламентарне скупштине Босне и Херцеговине др Драгана Човића на комеморативној сједници поводом смрти замјеника предсједавајућег Дома народа Сулејмана Тихића

Поштовани пријатељи, ожалошћени чланови обитељи Тихић, госпође и господо

Окупљени овдје у Парламентарној скупштини Босне и Херцеговине у дубокој тузи и суосјећању опраштамо се од колеге из парламентарних клупа, предсједника, политичара државничког става, човјека великог срца, господина Тихића, драгог пријатеља Сулејмана.

Колико год с немиром већ мјесецима пратимо здравствени билтен господина Тихића и његову борбу с тешком и опаком болешћу, опет када смо чули вијест о смрти она нас је затекла. Вјеровали смо да ће наш Сулејман онакав тих, миран, али надасве оптимистичан и жилав изборити још једну у низу животних побједа.

Господин Сулејман Тихић је како знате из његовог животописа био угледни правник, изузетан парламентарцац, предсједник највеће политичке странке бошњака, предсједник државе, био је наш саборски заступник. На свакој од етапа професионалног животног пута оставио је особит печат и незабораван траг. Данас ће многи устврдити отишао је човјек дијалога и компромиса.

Приступ животу који је водио наш Сулејман, однос према свеколиким политичким обвезама издваја га у посебну особу. Човјек с мноштвом пријатеља и симпатизера, па и из кругова који то неће јавно признати. Мноштво заједничких пријатеља из Републике Хрватске и из свијета редовито су звали, питали за здравље, давали потпору у најтежим тренутцима и Сулејману и његовој обитељи. Једна уважена дама из Брисела која је с нама често разговарала, питала ме у ноћи вијести о смрти :“ Драгане, је ли отишао у миру?“ „ Да“, рекао сам јој,“ отишао је тихо, какав и јест био и у миру.“ С друге стране сам осјетио сузе.

Задњи пут сам га обишао у његовом дому у Шамцу у кругу обитељи. Иако и тада већ видно изморен од болести и нужних терапија нудио је оптимизам. Желио је да на тераси попијемо босанску кафу. Мислио сам причати о обичним обитељским темама да га не оптерећујем свакодневницом у политици, али Сулејман и тада, бринући о свима тихо каже:“ Драгане, морамо наћи рјешење да сви буду задовољни, лијепа је ова наша Босна и Херцеговина.“ Како је и у Шамац и у ријеку Саву био неизмјерно заљубљен, даље је разговор текао у том правцу.

Драги пријатељи, уважене колеге, крај овога сазива Дома народа супредсједатељ Сулејман Тихић није дочекао, али оставио нам је пуно тога у наслијеђе, да размишљамо како Босна и Херцеговина може бити лијепа, када су у њој сви народи задовољни.

Драги Сулејмане, хвала ти за све што си добро чинио и као човјек, пријатељ и политичар, код мене си оставио велику празнину, код колега и пријатеља трајно сјећање, а твојој обитељи Јасмини, Емиру, Анвару и Азри тренутну бол, али и нешто чиме ће се вијечно моћи поносити и они и твоја унучад чије слике си ми увијек изнова показивао.

Нека ти драги Бог у кога си вјеровао подари вјечни небески мир.